

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

ApG 5

[973]

V.

~~Og en~~ Mand hed Ananias / met sin Hustru Saphira / solde sit Godz / oc forstack nogle aff Pendingene / met sin Hustruis vidskaff / oc bar en part frem / oc lagde faar Apostlernis føder. Da sagde Peder / Anania / Huor faare haffuer Sathan opfyldet dit hierte / at du vilde liue at den hellig Aand / oc forstinge nogle aff Agerens pendinge? Du haffde dog vel maat behuldet hannem / der du haffde hannem / Oc der hand vaar sold / da vaar det oc i din mact. Hui haffuer du da taget saadant faare i dit hierte? Du haffuer icke liuet faar Menniskene / men faar Gud. Der Ananias hørde disse ord / falt hand ned / oc opgaff Aanden. Oc der kom en stor frøct offuer alle / som det hørde. Oc de vnge Drengestode op / oc lagde hannem bort / oc bare hannem vd / oc begroffue hannem.

Oc det begaff sig nogen stund der effter / ved tre timer / kom hans hustru ind / oc viste icke / huad skeet vaar. Men Peder suarede hende / Sig mig / Solde i ~~och vil~~ Ageren saa dyre? Hun sagde / Ja saa dyre. Da sagde Peder til hende / Hui ere i da bleffne samdirectige / at friste HERRENS Aand? See / deris føder / som begroffue din Hosbonde / ere faar dørren / oc skulle bære dig hen vd. Oc hun falt strax ned faar hans føder / oc opgaff Aanden. Da komme de vnge Drengestode ind / oc funde hende død / bare hende vd / oc begroffue hende hoss hendis Hosbonde. Oc der kom en stor fryct offuer den gantske Menighed / oc offuer alle som dette hørde.

Oc der skede mange Tegen oc vnderlige Gerninger iblant Folcket / formedelst Apostlernis hender. Oc de vaare alle endrectelige i Salomonis vaabenhuss. Oc

der torde ingen aff de andre holde sig til dem / Men Folcket holt meget aff dem.
 Der komme stedze flere til / som trode paa HERREN / en stor hob Mend oc
 Quinder / Saa / at de bare de siuge vd paa gaderne / oc lagde dem paa senge oc
 baarer / Paa det naar Peder komme / at hans Skugge skulde offuerskugge nogle
 aff dem. Der komme oc mange aff de omliggende Stæder til Jerusalem / oc førde
 de Siuge / oc dem som pintis aff wrene Aander / oc de bleffue alle helbrede.

Da stod den ypperste Prest op oc alle de som vaare met hannem (huilcket der er
 Sadu= / ceernis Parti) oc bleffue fulde aff nidkærhed / Oc de lagde hender paa
 Apostlerne / oc kaste dem i det almindelige Fengzel. Men HERRENS Engel
 oploed Fengsels dørren om natten / oc førde dem vd / oc sagde / Gaar bort oc
 træder op / oc taler i Templen til Folcket alle dette Liffs ord. Der de haffde det
 hørt / ginge de aarle in Templen / oc lærde.

Prest.

Da kom den ypperste Prest oc de som vaare met hannem / oc kallede Raadet oc
 alle Børnenis Eldste aff Jsrael / oc sende bort til Fengzelet / at hente dem. Men
 Tienerner komme did / oc funde dem icke i Fengzelet / Da komme de igen / oc
 forkyndede / oc sagde / Fengzelet funde wi tilluct met al flid / oc Vocterne staa
 vden faar Dørrene / Men der wilode op / funde wi ingen der vdi. Der den
 ypperste Prest oc Templens Høffuitzmand oc andre ypperste Prester hørde
 denne tale / da bleffue de saare tiltraadige offuer dem / huad det vilde dog vere.
 Da kom der en / hand forkyndede dem / see / de Mend / som i kaste i Fengzel /
 ere i Templen / staa oc lære Folcket.

Da gick Høffuitzmanden met Tienerner / oc hente dem / icke met mact / Thi de
 syetede for | Folcket / at de skulde icke bliffue stenede. Oc der de hente dem /
 skickede de dem faar Raadet. Oc den ypperste Prest spurde dem at / oc sagde /
 Bøde wi eder icke aluorlige / At i skulde icke lære i dette Naffn? Oc seer / i
 haffue opfyldet Jerusalem met eders lærdom / oc i ville føre dette Menniskis
 Blod offuer oss.

Petrus.

Da suarede Peder oc Apostlerne / oc sagde / Mand skal mere lyde Gud / end
 Mennisken. Vore Fedris Gud opuecte Jhesum / huilcken i sloge ihiel / oc hengde
 paa Træ. Den ophøiede Gud ved sin høyre Haand til en Første oc Frelsere / at
 giffue Jsrael Penitentze oc syndernis forladelse. Oc wi ere hans Vidne til disse
 ord / oc den hellig Aand / huilcken Gud haffuer giffuit dem / som hannem lyde.
 Der de hørde det / da gick det dem igennem hiertet / oc de tenckte at sla dem
 ihiel.

Da stod en Phariseer op i Raadet som hed Gamaliel / en Scrifftklog / som vaar
meget actet aff alt Folcket / oc bød Apostlerne vige lidet vd / oc sagde til dem / J
Mend aff Jsrael / tager eder selff vare met disse Menniske / huad i skulle gøre.
Judas.
Theudas.

Judas.
Galilea. Paa disse dage stod Theudas op / oc sagde sig / at vere noget / oc der hengde til
hannem it tal Mend ved fire hundrede / Hand er ihiel slagen / oc alle de hannem
fulde til / ere atspridde oc bleffue til inted. Der effter stod Judas op aff Galilea / i
Skattens dage / oc gjorde meget Folck affeldigt effter sig / oc hand omkom ocsaa
/ oc alle de som fulde til hannem / ere atspridde.

Oc nu siger ieg eder / Lader vere disse Menniske / oc lader dem betemme. Er
dette Raad eller Gerning aff Mennisken / Da bliffuer det til inted. Men er det
aff Gud / da kunde i icke nedtrycke det / Paa det i skulle icke befindis / som de
der ville stride mod Gud. Da samtyckte de met hannem. Oc kallede at
Apostlerne / hudstruge dem / oc bøde dem / At de skulde icke tale i Jhesu Naffn
/ Oc de lode dem gaa. Saa ginge de glade fra Raadens ansict / At de haffde veret
verdige til / at lide forsmedelse for hans Naffn skyld / Oc de lode icke aff at lære
huer dag i Templen / oc i alle Husene / oc at predicke Euangelium om Jhesu
Christo.